

La Comunitat de Taizé, guardonada amb el Memorial Cassià M. Just

La comunitat monàstica de Taizé ha estat guardonada amb el IV Memorial Cassià M. Just per la seva tasca amb els joves en favor de la reconciliació i amb una perspectiva ecumènica. Aquest guardó porta el nom del monjo benedictí que fou abat del monestir de Montserrat. Varen rebre el reconeixement dos germans de Taizé catalans i varen assistir a l'acte, celebrat al Palau de la Generalitat, tres-centes persones, entre les quals hi havia l'abat actual de Montserrat, Josep M. Soler, i el bisbe de Girona, Francesc Pardo.

GLOSSA

Hem vist el seu estel

Nit de Reis. Llar d'un matrimoni jove amb dos fills de cinc i tres anys. Tots els membres de la família estan asseguts davant el pessebre. M'han convidat a la pregària que fan cada any el vespre d'aquest dia. Els fills coneixen molt bé el pessebre perquè han contribuït a fer-lo, perquè han remenat força les figures durant aquests dies i perquè han parlat de cadascuna amb els pares en les pregàries dels vespres que han precedit el d'avui. La filla gran m'explica el que hi han afegit aquest any: «El pou i el pastor que porta una ovella al portal». Mouen els tres reis i els deixen davant l'infant Jesús, Josep i Maria. La mare, dialogant amb els fills, explica com han arribat els Mags, el que diuen i els obsequis que porten. «On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist sortir la seva estrella i venim a adorar-lo» (Mt 2,2). Després resen junts el Parenostre; el petit encara perdent-se en alguns moments. La pregària acaba amb un petó emocionat a l'infant de la menjadora i un altre de confiat als pares.

La llum que brilla en el cel porta els Mags, després d'un llarg i acci-

dentat camí, a Jesús. El reconeixen com a Salvador des dels seus diversos orígens i realitats, significant els pobles que acolliran la Bona Nova de la salvació de Jesús, que es manifesta com a Messies d'Israel. Jesús fa brillar la seva llum, també, ben a prop nostre, i aquesta llum ens pot fer canviar la vida. Ens pot encoratjar a seguir-la sempre i, així, créixer, ser millors, estimar, compartir, servir... La festa de l'Epifania ens convida a imitar també la perseverança dels Mags i seguir caminant encara que la llum vacil·li o sembli dominar la foscor.

Els infants reben regals tot recordant aquells que els Mags van fer a Jesús. El millor regal dels pares és l'acceptació real i esperançada dels fills, el testimoni senzill i compromès, l'estimació sincera i generosa i una fe que porta a Déu i al proïsme. Els pares del relat inicial així ho tenen entès. També és lliçó per a quan els infants siguin grans i segueixin sentint-se part del poble de Déu, part d'aquell pessebre on una vegada van afegir «el pou i el pastor que porta una ovella al portal».

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Nou any, nova sembrada

U niciem un **nou any**, el 2015 del Naixement del Senyor, portador de la salvació del llinatge humà. I amb l'any estrenat ens encoratgem de nou envers els compromisos i les situacions ordinàries que vivim, així com envers les activitats que ens ocupen i en les que manifestem el nostre seguiment de Crist. Tots els fidels, a través de les parròquies, arxiprestats, moviments apostòlics i associacions eclesials, reconeixem la urgència de treballar pel Regne de Déu, amb totes les forces i amb dedicació generosa: fins a donar la vida! «L'amor de Crist ens urgeix», deia sant Pau (2Co 5,14).

En aquest inici d'any, hem de continuar reflexionant personalment i en grups sobre la manera com podem **realitzar avui una vertadera evangelització**, que amb freqüència és una autèntica primera evangelització, ja que moltes persones no coneixen Déu, ni el

Crist, i els és un destorb l'Església. Creix un nou paganisme i no basta que tractem de conservar la comunitat creient, tot i que això sigui important. S'imposa la pregunta «*què és realment la vida? què fa realment feliç*». Caldrà trobar maneres noves de portar l'Evangeli al món, anunciar de nou el Crist anant a les perifèries existencials i no només territorials de ciutats i pobles. Amb uns accents o urgències que he proposat com a **Prioritats pastorals** per a quatre anys. I si hi insistíssim, ajudats per les delegacions diocesanes i els sacerdots?

El 2015 és **l'Any de la Vida consagrada**, per tal que els consagrats revisin la seva vocació i reafirmen el seu lloc dins l'Església, i perquè tot el Poble de Déu valori i se senti joiós per aquests germans, que són com dons de l'Esperit Sant a l'Església, que l'enriqueixen i la fan més bella als ulls de Déu. Cada consagrat, i és ampli aquest concepte eclesial avui en dia, significa un gran do de Déu, que enriqueix l'Església i la humanitat. Són els monjos, els contemplatius, els religiosos de vida activa, els immersos en el món de l'educació, la salut, marginacions, persones amb carències... i també els laics amb especial consagració, les verges, els qui emeten vots per dedicar-se a Déu i als germans, en múltiples formes i vocacions. Una immensa riquesa que ve de molt lluny, i que encara avui és un arbre frondós, amb noves fundacions ben recents. Temps d'agraïment i temps de viure la pròpia vocació de servei.

A ny per a acollir el Magisteri del Papa Francesc amb la seva renovació eclesial, conversions, propostes, senzillesa de vida, sortida a les perifèries i opció pels pobres. Hem de proposar amb alegria la fe catòlica a tots, passant d'unes comunitats cristianes amb una fe tradicional heretada però viva, a unes comunitats més coresponsables, formades, personalitzades en la seva fe i confessants en el seu testimoni compromès. El gran objectiu és que el Senyor sigui conegut, estimat i servit per part de tots els que formem l'Església, i especialment, que l'anunci evangèlic ressoni en els nous areòpags del món actual i arribi amb nitidesa a les generacions joves perquè per la fe, també ells s'uneixin a l'Església i coneguin i estimin Déu, Pare de misericòrdia. Confiam que l'Esperit del Senyor ressuscitat, que habita en nosaltres, i que és l'ànima que dóna vitalitat i bellesa a la nostra Església, continuarà inspirant i donant-nos força i gràcia abundant al llarg de l'any i sempre. A Ell la Glòria pels segles!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

MARIA ÀNGELS FILELLA

El vel de les Myriams

Com eren les dones que surten en els Evangelis? Quina relació tenien amb Jesús i amb els altres seguidors? Maria Àngels Filella convida a aixecar el vel que amaga aquelles dones, especialment Maria Magdalena i Maria, mare de Jesús, en el llibre *El vel que amaga les Myriams* (Ed. Saragossa). L'autora, llicenciada en filosofia i lletres, garbella en el context sociocultural en què vivien i ofereix camins per al coneixement i la reflexió, respectant el misteri.

Com es descobreixen les dones que surten als evangelis?

Els moviments femenins cristians fan esforços per donar-les a conèixer més profundament des de la investigació dels evangelis canònics, dels apòcrifs, dels nòstics... També la literatura i altres fonts il·luminen fets i vessants que aporten una visió més àmplia de la seva vida entregada a la difusió del missatge de Jesús.

Com estimaven les Myriams dels evangelis?

Van estimar tant Jesús que fins i tot van lliurar la seva vida per difondre el seu missatge després de la seva passió, mentre els deixebles estaven tancats a casa per por. Diu el biblista Xabier Picaza que si no hagués estat per elles, que els van anunciar que Jesús estava viu, de ben segur que no s'hauria estès el cristianisme.

Mai no agraiem prou a Maria, i a Maria Magdalena, el seu paper clau?

Myriam de Magdala va ser la deixeblla, qui va entendre Jesús, i això va quedar ben palès quan la va elegir per ser la primera testimoni de la seva resurrecció. La va enviar a donar aquest missatge als seus amics, tancats a casa. I a Maria de Natzaret li devem el gran regal de ser la que va gestar i va portar Jesús al món.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels invàlids i els disminuïts

Verge Maria, Mare nostra, avui et dirigeixo la meua pregària pels invàlids i els disminuïts. Cuida-te'n, com només ho pot fer una mare amb els fills.

Dóna'ls de dia energies, i de nit, serenitat; i, t'ho demano, dóna'ns a tots coratge per acceptar tot allò que no voldríem acceptar en la vida. Oh Maria, Mare de misericòrdia, dóna'ns joia i pau, i fes que arribem a tenir els uns pels altres la mateixa misericòrdia que tu tens per nosaltres. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

No descargar la violencia en los hijos

En una separación, existe el peligro de que la agresividad que no se ha podido descargar en el cónyuge, la pareja la derive hacia el hijo o hijos. Me resisto a transcribir las frases

oídas en la consulta que evidencian esta transferencia de la agresividad a los hijos.

Me viene a la memoria el sorprendente caso de un niño que aterrizó en la consulta con ambos brazos escayolados en posición horizontal, semeando un crucificado. Iba acompañado de sus compungidos padres, que se habían separado hacía poco. Ellos me expusieron detalladamente lo que había pasado.

Fue a la hora de la salida del colegio. Los padres llegaban por separado de distintos lugares, y al ver al pequeño en el vestíbulo del colegio, cada uno de ellos le sujetó del brazo que les caía más a mano, y estirando, estirando, los dos a la vez... ¡le descoyuntaron ambos brazos! (El motivo subyacente a este inexplicable acto fue el temor que tenían ambos progenitores de que uno de los dos secuestrara al niño, ya que ambos se habían amenazado mutuamente de hacerlo algún día).

No se crea que el secuestro sea una medida excepcional, con las estadísticas de nuestro país a la vista. Y, en casos extremos, se llega hasta el asesinato. Disculpe el lector esta referencia a algo tan tético, pero, por desgracia, es una realidad que hay que contemplar.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La estrella

El mensaje cristiano está íntimamente asociado a la luz. Y la luz tiene su expresión más popular en la estrella que guió a los Magos de Oriente hasta Belén (Mt 2,1-12). Una luz que guía hacia la Luz.

La imagen de la estrella resulta muy adecuada para entender la luz de la que nos habla el Evangelio. Lejos de mantenernos estáticos y pasivos, la estrella nos indica un camino y una dirección, un sentido a nuestra vida. Como a los Magos, nos moviliza. Como a Abraham, nos invita a salir de nuestra tierra, de nuestras seguridades, para emprender una aventura. Ilumina y no ofusca. Su brillo no deslumbra.

Los Magos, siguiendo la estrella, fueron luz para el rey de los israelitas. Herodes, sin verla, quedó iluminado por ella y salieron a la luz sus oscuras intenciones.

La luz penetra la opacidad de lo real. Nos guía en medio de las sombras, aunque de manera discreta, sin forzar nuestra libertad. Orienta, acompaña en la ruta, evita nuestros tropiezos (Jn 11,9). El fulgor de la estrella nos orienta en la búsqueda de la Luz. Jesús, Luz del mundo, ha venido para revelarnos nuestra auténtica vocación: ser luz (2Co 4,6).

Josep Otón

La mística de la Palabra, Ed. Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

5. □ Dilluns (lit. hores 2a setm.) [1Jn 3,11-21 / SI 99 / Jn 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliàna, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí; sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista.

6. □ † Dimarts [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2, 1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Dimecres [1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes. Sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

8. □ Dijous [1Jn 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg. a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

9. □ Divendres [1Jn 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prevere i màrtir (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos màrtirs; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, verge i màrtir.

10. □ Dissabte [1Jn 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22a]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. □ † Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Is 55,1-11 / SI: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / 1Jn 5,1-9 / Mc 1,7-11]. Sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prev. dominicans; beata Anna M. Janer, fundadora de les germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat.»

M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem.

He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor; en la seva heretat.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

(Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) (Versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 24,1-2.8-12)

La sabiduria se alaba a sí misma, se gloria en medio de su pueblo, abre la boca en la asamblea del Altísimo y se gloria delante de sus Potestades. En medio de su pueblo será ensalzada, y admirada en la congregación plena de los santos; recibirá alabanzas de la muchedumbre de los escogidos y será bendita entre los benditos. El Creador del universo me ordenó, el Creador estableció mi morada: «Habita en Jacob, sea Israel tu heredad.» Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y no cesaré jamás. En la santa morada, en su presencia, ofrecí culto y en Sión me establecí; en la ciudad escogida me hizo descansar, en Jerusalén reside mi poder. Eché raíces entre un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad, y resido en la congregación plena de los santos.

▶ Salmo responsorial (147)

R. *La Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sión: / que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Efesios

(Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya.

Por eso yo, que he oído hablar de vuestra fe en el Señor Jesús y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mi oración, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) (Versión abreviada)

En el principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la Palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió.

La Palabra era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre. Al mundo vino, y en el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios. Y la Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad.

Faç de Jesucrist. Del quadre *El expolió*, pintat per El Greco entre 1577 i 1579 (Catedral de Toledo)

COMENTARI

Jesucrist, rostre visible del Pare

«**M**entre un silenci tranquil embolcallava l'univers i la nit tocava la meitat de la seva carrera, la vostra paraula totpoderosa vingué del cel deixant els trons reials» (Sv 18,14-15). Així fa l'antífona d'introducció d'aquest diumenge.

Déu parlava amb Moisès com amb un amic i aquest revelava al Poble d'Israel què li deia Déu. Déu es revelà als profetes, però tenia un disseny més gran: fer-se sentir més clarament dels homes i dones, perquè la paraula era variada però incompleta. I arribada la plenitud dels temps, escurça la distància entre Déu i els homes enviant el seu Fill fet Paraula encarnada: «Per obra de l'Espe-

rit Sant s'encarnà de la Verge Maria». Llavors la Paraula no és només *veu* que senten els profetes, sinó que la Paraula té un rostre: Jesucrist: «El qui és la Paraula s'ha fet home» (Jn 1,14). Aquí rau el cor mateix de la fe cristiana. La Paraula eterna i divina entra en l'espai i en el temps i assumeix un rostre i una identitat humana. La Paraula es fa eloqüent. Les paraules sense rostre no són perfectes perquè no compleixen plenament la trobada. Amb Jesucrist, rostre visible del Pare, podem dialogar, perquè és Jesús de Natzaret que parla una llengua local que pertany al poble jueu i a la seva cultura. El Jesucrist real és, per tant, carn fràgil i mortal, totalment humà alhora que diví, misteri. És aquell que ens ha revelat el Déu que ningú no ha vist mai (Jn 1,18).

En aquest diumenge del temps de Nadal, tornem a llegir el pròleg de l'evangeli de Joan, un text que ha estat proclamat a la missa tercera del dia de Nadal.

La litúrgia vol remarcar que, per a la tradició cristiana, el que és decisiu no són els fets sinó el seu sentit: l'important no és la menjadora del pessebre, els àngels o els pastors, sinó la Paraula que és vida i llum, i que ha plantat la seva tenda (s'ha encarnat) entre nosaltres. Com acollim nosaltres aquesta Paraula? Que el Déu de nostre Senyor Jesucrist obri el nostre cor a la seva llum i així compreguem l'esperança que el seu Fill ha vingut a portar al nostre món.

Ignasi Ricart, claretià

Eucaristia per la beatificació de Mons. Portillo

El dia 6 de desembre a l'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, l'Arquebisbe d'Urgell, acompanyat pel Vicari de l'Opus Dei a Catalunya i Andorra, Dr. Antoni Pujals, va presidir una solemne Eucaristia d'Acció de Gràcies del Bisbat d'Urgell i el Principat d'Andorra per la recent beatificació de Mons. Álvaro del Portillo. Estaven acompanyats pel Vicari general i per l'Arxiprest de les Valls, així com d'altres preveres, i molts fidels de la Prelatura i del Bisbat d'Urgell. La celebració comptà amb la participació del Petits Cantors d'Andorra dirigits per Catherine Metayer.

Francesc Torralba membre de la Reial Acadèmia de Doctors

El Director de la Càtedra de Pensament Cristià del Bisbat d'Urgell i Professor de les Facultats de Filosofia i Teologia de Catalunya, i de la Blanquerna de la Univ. Ramon Llull, Dr. Francesc Torralba i Roselló, va ingressar a la Reial Acadèmia de Doctors el passat 4 de desembre, en un acte solemne celebrat a la sala d'actes del Seminari Conciliar de Barcelona, on hi va assistir l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i diversos preveres del Bisbat d'Urgell que el van voler acompanyar. El discurs d'ingrés pronunciat per part del Dr. Torralba tingué com a títol «La filosofia com a cura de l'ànima i del món», on esbossà set grans moviments que genera la filosofia: assossegarse, meravellar-se, indagar, dialogar, criticar, decidir i transformar.

El discurs de resposta anà a càrrec del físic i poeta Dr. David Jou que va elogiar la figura del Dr. Francesc Torralba, destacant la seva obra extensa i el seu mestratge.

36a Assemblea de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell va celebrar, el 30 de novembre, la 36a Assemblea anual. Ho va fer a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, amb la participació de més d'un centenar de persones. Una cinquantena llarga de membres de l'Hospitalitat havia assistit a Núria, a la Missa d'Acció de Gràcies per la concessió del títol de Basílica Menor al Santuari de la Mare de Déu. L'assemblea s'inicià amb la celebració de l'Eucaristia al Santuari del Sant Crist presidida pel Sr. Arquebisbe de la Diòcesi, Mons. Joan-Enric Vives, i concelebrada per Mn. Ignasi Navarri, Vicari general i Consiliari de l'Hospitalitat, i amb la presència de la comunitat de les monges del Sant Crist.

En la seva homilia, corresponent al primer diumenge d'Advent, el Sr. Arquebisbe animà a viure aquest temps d'Advent amb un esperit de vetlla. A estar sempre a punt. A viure cada dia amb molta intensitat. A fer nostra aquella oració tan preciosa del Papa Sant Joan XXIII: «Només per avui Senyor...», i a repetir-ho cada dia.

Com cada any, és pregà pels membres difunts de l'Hospitalitat. A continuació tingué lloc la celebració de l'assemblea sota la presidència del Sr. Arquebisbe i del President de l'Hospitalitat el Sr. Josep M. Marimon, acompanyat de la resta dels membres de la Junta Directiva.

A l'assemblea es valorà molt positivament la bona integració de l'Hospitalitat a la Diòcesi. Es va posar en relleu la disponibilitat dels membres de l'Hospitalitat a l'hora de participar en les activitats diocesanes.

Renovació del Consell per als Assumptes Econòmics

El dia 5 de desembre, al vespre, va tenir lloc la primera reunió del Consell per als Assumptes Econòmics dels Bisbat d'Urgell amb els nous membres. La reunió fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i van participar-hi per primera vegada els tres nous consellers, recentment nomenats: Sr. Carlos Losada, Sr. Josep Casanova i Sr. Daniel Marsol. La reunió s'obrí amb la seva presa de possessió, la presentació de les tasques encarregades al Consell d'Economia per part del Sr. Carles Martín, i l'estudi d'algunes qüestions d'interès per al Bisbat.

Posteriorment va tenir lloc un sopar de tot el Consell renovat, amb els tres membres que ara són rellevats Sr. Francesc Xavier Francino, Sr. Josep Sanvisens i Sr. Joaquim Fenés, amb les respectives esposes.

Festa de la Rosa a Pallerols

Dissabte 22 de novembre va fer 77 anys del pas de sant Josepmaria Escrivà per Pallerols de Rialb, i un any més un bon grup de fidels i devots d'aquesta festa es van aplegar per celebrar-la, una activitat que va començar a fer-se per primera vegada l'any 2003. Abans de la Santa Missa va tenir lloc la processó de la Mare de Déu del Roser, amb els cants dels goigs que diuen «Si pertot recança es posa una nit de fosca i dol, a Pallerols una rosa el neguit mudà en consol. La Verge en aquest afer vegé sant Josepmaria: la Senyora li ofería una rosa del Roser.»

La missa va ser presidida pel Dr. Antoni Pujals, Vicari per a Catalunya de la Prelatura de l'Opus Dei, concelebrada per Mn. Bonifaci Fortuny, encarregat parroquial de la Baronia de Rialb, i altres preveres, també es va fer present l'Alcalde de la Baronia de Rialb, l'Im Sr. Pere Prat. En la seva homilia Mn. Pujals va recordar els moments que va viure el sant en el seu camí cap a Andorra i la trobada de la rosa daurada que dona nom a la festa. Tot seguit Mn. Fortuny va dirigir la pregària de les absoltes davant del cementiri de Pallerols, amb una pregària participada pels fidels.

ESCOLTEU RÀDIO ESTEL-PRINCIPAT

**105.0 - 104.4
107.5 - 91.5**

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

TEMPS D'ADVENT, AMB VALORS CRISTIANS

Gratuïtat

Ahores d'ara els nostres infants ja tenen feta la seva carta als Reis. Alguns potser l'hauran enviada, d'altres esperen l'arribada del patge reial per entregar-la personalment i assegurar que els arribi puntualment perquè la nit de Reis la tenim ben a prop.

Aquests savis d'Orient tindran peticions de tota mena i entremig de moltes coses també hi haurà el desig d'alguns infants perquè ses Majestats canviïn alguna situació gens agradable. Els arribaran cartes plenes de peticions on s'haurà aprofitat tot l'espai possible per escriure-hi. I potser, al final de la breu o llarga enumeració de coses, els infants encara hauran pogut guardar una línia per a dir al seu Rei preferit: moltes gràcies!

Avui o el dia de Reis seria un bon dia perquè també els més grans escrivíssim una preciosa carta

que adreçaríem a Déu, el nostre Pare, no per demanar sinó per agrair. Podríem fer també un llistat on hi entressin persones, experiències, situacions... i potser també alguna cosa per les quals li volem donar gràcies des del més profund del nostre cor.

Perquè tot allò que rebem de manera gratuïta, sense esperar res a canvi per part del qui ens ho dona, no podem fer altra cosa que agrair-ho. En algunes situacions, per molt que volguéssim correspondre a allò que hem rebut, no trobaríem res que estigués al mateix nivell i, en el fons, no respectaríem l'essència de la gratuïtat amb que se'ns ha donat. Rebem tants dons cada dia! Tenim tants motius per donar gràcies que, a vegades, ens oblidem de fer-ho perquè creiem que és normal tot el que tenim.

Podríem fer ben nostre el costum d'agrair-li al Senyor, al final de cada jornada, tot el que ens ha permès viure en aquell dia, agrair-li el do de la fe, de la vida i tants altres dons seus, les oportunitats que ens ha ofert, les persones que tenim al nostre costat i amb les que ens hem trobat durant el dia...

I també revisar si hem sabut agrair als altres tot allò que han fet per nosaltres, per la seva ajuda, la seva companyia, el seu consol, la seva preocupació, les seves paraules...

Crec que ja podem començar a fer la nostra llista d'agraïment i, a la vegada, això sí, demanar a Déu que visquem sempre el valor de la gratuïtat i, en especial, durant tot aquest nou any 2015.

Mn. Antoni Elvira